

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний
Університет імені Г. С. Сковороди

***Матеріали Чотирнадцятої студентської науково-
методичної конференції «Наумовські читання»***

Харків

2017

При створенні словника ми використовували наступні джерела: це мережа Інтернет; словник з фізики автора Біленка І.І., перевиданий в 1993 році, який послужив нам доброю базою для створення словника; «Фізика. Словник-довідник» автора Самольотова В.А., який був вже доброю сучасною базою для створення українського сучасного словника (словник був виданий в 2005 році і постійно перевидається); довідник школяра і студента; енциклопедичні словники,

Висновок. На даний час робота над створенням словника майже підійшла до завершення – наразі йде повторний огляд вже створеного матеріалу, спрощується та конкретизується в певних аспектах термінологія, додаються сучасні дані. Планується, що з наступного року даний словник буде видаватися в журналі «Фізика в школах України».

ТВОРЧІСТЬ ВИДАТНОГО УКРАЇНСЬКОГО ФІЗИКА ДМИТРА ДМИТРОВИЧА ІВАНЕНКА

Є.С. Шувалов

Науковий керівник – доцент Александров М.Г.

Дмитро Дмитрович Іваненко народився 29 липня 1904 року в Полтаві. Навчався Дмитро Іваненко в Полтавській гімназії, де колись навчався видатний математик і механік М.В. Остроградський, а також М. Зощенко. Закінчив гімназію у 1920 році. У 1920-1923 роках Д. Іваненко влаштувався бібліотекарем в одну зі шкіл Полтави, а через півроку – учителем фізики. Одночасно він навчався в Полтавському педагогічному інституті. У 1923 р. отримав можливість навчатися в Ленінградському університеті.

На початку 1929 р. Д. Д. Іваненко їде до Харкова, отримує посаду “старшого фізика” і стає першим керівником теоретичного відділу УФТІ. Повернувшись до Ленінграду у 1931 р. зараховується старшим науковим співробітником Ленінградського фізико-технічного інституту. 27 лютого 1935 р.

Іваненко заарештували і він був спрямований на заслання в Томськ до кінця терміну. На засланні (1936-1939) працював старшим науковим співробітником СФТІ. У 1945 р. Д. Д. Іваненко в званні полковника був направлений керівником спеціальної групи в Німеччину - знайомитися з уцілілими університетами, бібліотеками та фізичними лабораторіями.

Вперше Дмитро Дмитрович Іваненко вступив в “клуб” великих фізиків в травні 1932 року (йому було 27 років), опублікувавши в журналі Nature статтю, в якій на основі аналізу експериментальних даних припустив, що ядро складається тільки з протонів і нейтронів, причому нейтрон є елементарною часткою зі спіном $1/2$, що усували так звану “азотну катастрофу”. Через кілька тижнів В. Гейзенберг теж опублікував статтю про протон-нейтронні моделі ядра, пославшись на роботу Іваненка в журналі Nature. Свого роду визнанням наукових заслуг науковця стала участь цілого ряду видатних фізиків (П.А.М. Дірак, В. Вайскопф, Ф. Перрен, Ф. Разетті, Ф. Жоліо-Кюрі і ін.) у першій Всесоюзній ядерній конференції в Ленінграді, у 1933 р., ініціатором і одним з головних організаторів якої був він сам. У 1934 р. Д.Д. Іваненко з І.С. Таммом була запропонована модель ядерних сил шляхом обміну частинками - парою електрон-антинейтрино. Ще одним “нобелівським” досягненням вченого стало в 1944 році пророкування синхротронного випромінювання ультрарелятивістських електронів (спільно з І.Я. Померанчуком).

Арешт, посилення і війна майже на десять років вирвали Д.Д. Іваненка з активного науково-організаційного життя. У 1961 р. з ініціативи і за найактивнішої участі Дмитра Дмитровича пройшла 1-а Всесоюзна гравітаційна конференція. Згодом ці конференції стали регулярними і проводилися під егідою створеної з ініціативи Іваненко Радянської гравітаційної комісії. Д.Д. Іваненко був також серед засновників Міжнародного гравітаційного суспільства і ведучого міжнародного журналу по гравітації “General Relativity and Gravitation”.

Як своєрідне визнання наукових заслуг Д.Д. Іваненка, шість Нобелівських лауреатів залишили свої знамениті вислови на стінах його

кабінету 4-59 на фізичному факультеті в МДУ. 30 грудня 1994 року - Д. Д. Іваненко помер. Його передсмертні слова були такі: “А все-таки я переміг!”. Похований в Москві на Кунцевському кладовищі.

СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ З ПРОФОРІЄНТАЦІЇ

О.В.Цоміна

доцент кафедри інформатики Н.О.Пономарьова

Надання підтримки молоді у ефективному професійному самовизначенні її професійній діяльності в новому інформаційному суспільстві є необхідною умовою розвитку України разом з усією світовою цивілізацією в ХХІ столітті [1]. В цьому контексті особливого значення набувають можливості широкого застосування інформаційних ресурсів мережі Інтернет як джерел профорієнтаційної інформації та перехід до нової мережевої Інтернет-форми співробітництва молоді, батьків, педагогів, психологів, профконсультантів та усіх тих, перед ким постають проблеми вибору професії, місця навчання чи роботи та широкого [2]. Тому постає доцільною і своєчасною розробка теоретичних та методичних засад використання інформаційних ресурсів мережі Інтернет для здійснення професійної орієнтації молоді.

Мета роботи: проаналізувати та систематизувати існуючі інформаційні ресурси мережі Інтернет з профорієнтації.

Попереднє вивчення вітчизняного та зарубіжного Інтернет-контенту дозволяє стверджувати про наявність у глобальній мережі значної кількості інформаційних ресурсів профорієнтаційного спрямування, розрахованих на різну аудиторію користувачів. Зауважимо, що в психолого-педагогічній, методичній та спеціальній літературі існують різні підходи до класифікації освітніх порталів і, зокрема, з питань профорієнтації. Так, наприклад, розрізняють сайти, що надають інформацію та послуги у працевлаштуванні;